

for Københavns Amts 2den Valgkreds, at det er et Ønske i Finansudvalget, at de skulle gaa over til at være selvejende. Det kunne vi drøfte siden, de Herrer have ikke foranlediget en Drøftelse med mig før nu her i Tinget, og jeg kunde for saa vidt være berettiget til at sige, at jeg, da man ikke har været saa elskværdig at forberede mig paa, at en Drøftelse skulde finde Sted her, ikke ønsker paa nærværende Trin at tage denne Sag op. Jeg vil dog ikke benytte denne Fremgangsmaade, men kun sige, at jeg ønsker, at vi skulle drøfte Sagen lidt mere indgaaende mellem anden og tredie Behandling. Jeg skal blot her henvise til, at Kirkerne som selvejende Kirker blive daarligere stillede, end de ere stillede nu. Det ville de Herrer se ved at lægge Mærke til de aarlige Indtægter og Udgifter, de ordinære Bygningsudgifter og ekstraordinære Udgifter osv. Kirkerne have. Det er noget, de Herrer i Finansudvalget kende saa nøje, det have de selvfølgelig overvejet og set paa, inden de have formuleret deres Standpunkt saaledes, som det har givet sig Udtryk ved denne Forhandling. Da imidlertid de Herrer først under denne Forhandling rejse Spørgsmaalet om disse Kirkers Stilling som selvejende Kirker, ville de forstaa, at jeg ikke ønsker Forhandlingen ført videre paa nærværende Trin, men at jeg tager det som Indledning til en Forhandling mellem anden og tredie Behandling af Finansloven.

Jeg gaar dernæst over til § 18; der er her forskellige Nedsættelser og Udslettelser, navnlig Udslettelser. Der er de to Bevillinger vedrørende Osteproduktionen. Den ene har faaet Lov til at staa, idet Ændringsforslag Nr. 21 er taget tilbage. Jeg kunde have ønsket, at man ogsaa vilde have taget det andet tilbage, saa kunde man til tredie Behandling have drøftet, hvorvidt man skulde opretholde det andet, Nr. 20, eller man mulig skulde give et mindre Beløb, thi der er noget uheldigt ved pludselig at slaa ned og slette en Bevilling, efter at den har været opført paa det af Regeringen stillede Finanslovsforslag. Der er ingen, som har sagt, at disse Bevillinger ikke have haft en forstandig Hensigt, de have gjort deres Nytte og kunne gøre det fremdeles. Paa den anden Side skal jeg saa villig som nogen erkende, at der kommer det Tidspunkt, da man siger: Nu har man støttet denne Sag, og nu maa det private Initiativ alene føre Arbejdet og Sagen videre. Det Tidspunkt kunde være i Fjor, og det kan være i Aar, men den Omstændighed, at Bevillingen er opført paa det fremsatte

Finanslovsforslag, gør, at de paagældende, som skulle arbejde med Midlerne, have gjort sig grundet Forventning om, at disse Penge ogsaa ville blive stillede til Raadighed i Aar, som Tilfældet har været i en Række af Aar. Det er altsaa en Skuffelse, man bereder disse Folk, som arbejde for denne Opgaves Løsning, en Opgave, hvis Betydning ingen benægter. Jeg vilde have sat Pris paa, om Udvalget ogsaa havde taget Ændringsforslaget Nr. 20 tilbage, men det er altsaa ikke sket, og overfor den Entstemighed, hvormed Udvalget i øvrigt optræder saavel her som paa andre Punkter, vil jeg selvfølgelig ikke prøve paa at anmode Tinget om at støtte Ministeren mod det høje Finansudvalg. Det vilde sikkert ikke føre til noget. Jeg vil blot henstille til Udvalgets behagelige Overvejelse, om der ikke kunde være Anledning til at overveje ogsaa den første af disse Ostebevillinger.

Man kunde sige — jeg ved ikke, om den ærede Ordfører ikke ogsaa berørte denne Betragtning —, at der allerede skete Varsel i Fjor. Men saa kunde der komme andet Varsel i Aar. Jeg skal dog ikke strides med den ærede Ordfører om, hvorvidt der skal være et eller to Varsler. Naar jeg ikke har strøget Bevillingerne paa det fremsatte Finanslovsforslag, ligger det i, at jeg, eftersom Finanslovkommissionen arbejder ud fra den fra alle Sider erkendte Forudsætning, at dette Arbejde skal tilendebringes i Løbet af forholdsvis kort Tid, og eftersom det vitterligt er bekendt for alle, at man i Finansministeriet forbereder Finansplaner, som skulde give sig Udtryk paa næste Finanslovsforslag, vilde anse det for naturligt, at disse Bevillinger fik Lov at løbe den Termin ud, som saaledes paa forskellig Vis er sat. Det er mit Forsvar for, at jeg har opført disse Bevillinger trods det Varsel, som, efter hvad den ærede Ordfører sagde, blev givet i Fjor, det er Begrundelsen for mit Standpunkt i saa Henseende, og jeg kunde have ønsket, at Finansudvalget her vilde have fulgt mig.

Den tredie Sag af lignende Art er Bevillingen til Støtte af Silkeavl og Morbærtræets Dyrkning. Det er en lille beskeden Bevilling, det er et Bierhverv, her er Tale om. Egentlig er det en Bevilling, som har Ærinde til de smaa Hjem. Jeg ved, man er meget forlegen og vil blive overrasket ved, at denne Bevilling stryges. Sagen er, at disse 1,000 Kr. anvendes til gratis Uddeling af Morbærplanter til dem, der ønske at faa dem, dels ogsaa til Undervisning af Husmandsdøtre i Behandlingen af Silkeorme, i det hele til Arbejde for denne In-